

רע"פ 2431/19 - הראל בלו נגד מדינת ישראל- הועדה המקומית לתכנון ובניה, רון חולדאי -יו"ר הועדה המקומית לתכנון, ובניה תל אביב-יפו

בית המשפט העליון

רע"פ 2431/19

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: הראל בלו

נגד

המשיבים: 1. מדינת ישראל- הועדה המקומית לתכנון ובניה
2. רון חולדאי -יו"ר הועדה המקומית לתכנון ובניה תל אביב-יפו

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בעפמ"ק 13633-02-19 מיום 13.3.2019 שניתן על ידי כב' השופטת מ' סוקולוב

בשם המבקש: עו"ד סופי רסקין-פיצ'בסקי

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופטת מ' סוקולוב) בעפמ"ק 13633-02-19 מיום 13.3.2019, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על החלטות בית המשפט לעניינים מקומיים בתל אביב (השופטת ר' אופיר) בתיק מס' 01/16/1841 מיום 30.12.2018 ומיום 14.1.2019.
2. ביום 29.2.2016 הוצא למבקש צו הריסה מנהלי מכוח סעיף 238 לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 (כניסוחו עובר לתיקון 116 לחוק התכנון והבניה, התשע"ז-2017) בגין בניית "מבנה חדש בשטח של כ-214 מ"ר", כלשון הצו, תוך חריגה מהוראות רישיון השיפוץ שניתן למבקש.
3. ביום 15.5.2016 קבע בית המשפט לעניינים מקומיים בתל אביב-יפו, בהסכמת הצדדים, כי הוראות צו

ההריסה יצומצמו כך שיחול רק על"הגגונים הצמודים להיקף המבנה, הוויטריות, המסגרת של הוויטריות והמסילות הקיימות בשלושת צדי המבנה" וכי הצו ייכנס לתוקפו ביום 15.11.2016.

4. לבקשת המבקש, ובהסכמת הצדדים, נדחה מועד כניסת הצו לתוקף שלוש פעמים.

5. ביום 30.12.2018 נדחתה בקשתו הרביעית של המבקש לדחיית הצו על ידי בית המשפט לעניינים מקומיים בתל אביב-יפו. בנימוקיו, ציין בית המשפט כי הבקשה הוגשה בניגוד לתקנות התכנון והבנייה (סדרי דין בבקשות לעניין צו הריסה מנהלי), תש"ע-2010 (להלן: התקנות), בין היתר מאחר שחלף המועד האחרון להגשת הבקשה, וכי היתר הבניה למבנה אינו מצוי בהישג ידו של המבקש.

לפנים משורת הדין, ניתנה ארכה נוספת למבקש לצרכי התארגנותו וקבע כי הצו ייכנס לתוקפו ביום 15.1.2019.

6. בקשה "לעיון מחדש" בהחלטה זו נדחתה ביום 14.1.2019, אך ניתנה ארכה נוספת, לפנים משורת הדין, כך שהצו ייכנס לתוקפו ביום 15.2.2019.

7. בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו דחה את ערעור המבקש על החלטות בית המשפט לעניינים מקומיים מיום 30.12.2018 ומיום 14.1.2019, בציינו כי בניגוד לטענות המבקש, לא צפוי להינתן היתר בנייה שיכשיר את המבנה בעתיד הנראה לעין, וכי אין בנסיבות העניין הצדקה למתן ארכות נוספות.

8. המבקש ממאן להשלים עם פסק דינו של בית המשפט המחוזי והגיש בקשה למתן רשות ערעור, ובצדה בקשה לעיכוב ביצוע צו ההריסה.

בבקשתו, שב המבקש על עיקר טענותיו כפי שהובאו בפני בית המשפט המחוזי, ומציין כי אלו מעוררות "שאלות עקרוניות". בין היתר, נטען כי המשיבים לא היו רשאים לסרב לבקשת המבקש לדחיית מועד ביצוע הצו בפעם הרביעית "ללא כל נימוק מהותי", כלשונו.

דיון והכרעה

9. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

10. הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או במקרים בהם מתעורר חשש מפני עיוות דין מהותי או אי צדק קיצוני שנגרם למבקש.

11. הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות המידה האמורות, ודי בכך כדי לדחותה.

חרף ניסיונו של המבקש לשוות לבקשתו נופך עקרוני, אני סבור כי למעשה טענותיו נטועות היטב בדל"ת אמותיו של עניינו הפרטי, אשר נדון באופן מקיף וממצה בפני שתי ערכאות.

יתירה מזו, הערכאות הקודמות אף גילו אורך רוח לנסיבות המקרה ודחו את ביצועו של צו ההריסה פעמיים – נוסף על הדחיות לביצוע הצו שניתנו בהסכמת הצדדים – לפני משורת הדין ולצרכי התארגנות של המבקש.

12. אף לגופו של עניין, אני סבור כי בנסיבות המקרה לא נפל כל פסול בסירובם של המשיבים להסכים לבקשתו הרביעית של המבקש לדחיית ביצוע מועד הצו.

המשיבים הסכימו לדחות את מועד ביצוע הצו לא פחות משלוש פעמים בעקבות בקשותיו של המבקש אשר הוגשו – כל אחת מהן – לאחר כניסת צו ההריסה לתוקף. לבקשתו הרביעית של המבקש לדחיית מועד ביצוע הצו, אשר הוגשה פעם נוספת לאחר כניסת הצו לתוקף, התנגדו המשיבים בהטעימם כי הכשרת הבנייה איננה אפשרית בשל עיכובים בהליכי התכנון שאינם בשליטת המבקש.

משכך, ומשהיתר בנייה מתאים אינו נראה בעתיד הנראה לעין, לא נפל כל דופי בסירובם של המשיבים לבקשת המבקש.

הבקשה נדחית אפוא.

ממילא מתייתרת גם הבקשה לעיכוב ביצוע צו ההריסה.

ניתנה היום, ב' בניסן התשע"ט (7.4.2019).

ש ו פ ט